

læg. Men saa hænder det sig en Gang, at en Post i et af disse Batterier ser en lille Baad bevæge sig ude paa Allsund. Posten var ikke vis paa, hvad han skulde gøre; der var Instruktion om, at man ikke maatte skyde til Anytte; men der foreligger intet om, at enten Posten eller det Kommando, den var udstillet fra, har forsømt sin Pligt. Faktum er imidlertid, at Baaden nærmede sig Kysten i en uhyggelig Grad, og da man saa begyndte at skyde, var det for sent; i et Nu var den lille Patrouille, der var i Baaden, over Fortet og overrumplede det. Feltvagten kom til; men da var allerede Kanonerne fornaglede. Man beskød Patrouillen; men den led ikke noget videre Tab. Selv om den havde haft Tab, ja, selv om hele Patrouillen var bleven skudt ned, havde den dog tilføjet os stor Skade, thi en Fornagling af Kanoner er ikke saa let at komme over; selv om man trækker Sømmene ud af Fænghullerne, ere de ikke gode; Kanonerne blive ikke brugbare, før de have været paa Værkstedet og blive forsynede med ny Fænghulsforing. Med saadant et Eksempel for Øje maa vi være meget varssomme ved alt for dristigt at udsætte vore Værker for en selv usandsynlig Overrumplingsfare. Ja, denne forholdsvist lille Begivenhed havde vistnok endnu betydeligere skæbnesvangre Følger; thi af den Omstændighed, at den var lykkedes saa godt, drog den fjendtlige Hær forøget Haab og Mod til at vove den store Overgang, som fandt Sted nogen Tid efter og lykkedes saa sørgelig godt. — Med Hensyn til Selvforsvaret vilde Fortets Beliggenhed lige foran Kapellet have 2 store Mangler, for det første, at det har alt for lidt Skudfrihed, og for det andet, at det ligger tæt ved Jernbanen, og Jernbanen er indskaaeren i Terrainet, saaledes at en fjendtlig Styrke, der var gaaet i Land længere Nord paa, langs Jernbanen kunde snige sig ubeset og ubeskudt ganske tæt ind til Fortet.

Disse Forhold virke lige saa vel som det andet Forhold, jeg har nævnt, hen til, at man efter min Mening bør flytte dette Fort noget bort fra denne farlige Plads, disse nogle hundrede Meter mod Vest, som jeg har peget paa. Der er den rette Plads. Fra det Øjeblik jeg var bleven bekendt med Haubitsernes Virkemaade og Forholdene ved deres Betjening og derefter havde foretaget en Rekognoscering, stod det mig aldeles uigendrivelig klart, at ude i Terrainet udpeger dette, selv for ethvert usagkyndigt Øje, aldeles præcist det Sted, hvor Fortet sagligt set skal ligge. I den Hen-

sende nærer jeg ikke den allerfjerneste Tvivl. Jeg er imidlertid ikke saa anmassende at forlange, at dette høje Ting saa lidt som den højtærede Minister paa nogen Maade skal bygge paa min Sagkundskab. Overhovedet, naar jeg understreger den ansvarlige Sagkundskab, saa kan denne ikke findes hos nogen enkelt Officer, idet den Sagkundskab, der skal tage det hele Ansvar, maa disponere over 3 forskellige Slags Erfaringer og Kundskaber. For det første er der Spørgsmaalet om Fortets Beliggenhed i al Almindelighed. Jeg har antydnet, at Fortet selvfølgelig maatte have en vis Evne til Selvforsvar. Men et saa lille Værks Selvforsvar er alligevel saa svagt, at det ikke kan lægges fuldstændig paa egen Haand og overlades ganske til sig selv under alle Forhold. Det maa ligge saaledes, at der er en Mulighed for at understøtte det overfor et uforudset Overrumplingsangreb ved Hjælp af den mobile Styrke. Men nu er der ingen, der kan sige, indenfor hvilken Zone dette eller et saadant Fort skal ligge, for at den fornødne Sikkerhed for Understøttelse fra den mobile Styrke kan være til Stede, undtagen netop den Myndighed, som disponerer over den mobile Styrke, nemlig Overkommandoen, i Fredstid repræsenteret ved Generalstaben. Det er altsaa Generalstaben, der maa afgøre, hvor langt Fortet kan lægges bort f. Eks. mod Nord, hvor langt det overhovedet kan fjernes, naar det dog skal ligge indenfor den Zone, hvor Overkommandoen kan paatage sig Ansvaret for tilstrækkelig hurtigt og fornødent at støtte det ved Hjælp af den mobile Styrke. — Dernæst er der et andet Led af Sagkundskaben, som jeg allerede har berørt flere Gange, de Mænd, der skulle forestaa og tage Ansvaret for Haubitsernes Betjening, nemlig Kystartilleriet. Kun disse Mænd kunne sige, hvor og hvorledes Haubitserne maa stilles op, under hvilke Betingelser de maa staa, for at de kunne paatage sig Ansvaret for, at de kunne blive betjente saa forsvarligt som muligt og opnaa den Træningssikkerhed, man overhovedet kan skaffe dem. — Og saa er der endelig et tredje Led i Sagkundskaben, nemlig de Mænd, der skulle konstruere Fortet, indpasse det i Terrainet i det enkelte, Ingeniørkorpset. Kun naar disse 3 offentlige Myndigheder virke sammen, kan man skaffe sig den fulde, virkelige ansvarlige Sagkundskab. Vil man sige: Der er jo baade den og den dygtige Officer, som har denne eller hin Mening, og som maa kaldes sagkyndig, ja, saa er en-